

תפילה צו זיך ראטעווען פון דער קורונה-וויירעס

"ה' מסיני בא..."

הייליגער באשעפער, "סלח לנו כי חטאנו", ווי אונז מוחל אויף אונזערע זינד און אויף דער אומדאנקבארקייט. אנשטאט צו זיין אנגעפילט מיט פרייה, זיך נישט קענענדיג בארואיגן ווי אזוי דו היטסט אפ אונזער קערפער געוונטערדייט מיט וואונדערליכע ניסים, און ווי אזוי דו שפייזט אונז שוין יארן לאנג 'כיד המלך', ערפילנדיג אונזערע אלע באגערן און גלוסטענישן, האבן אונז מיט א שלעכט אויג זיך באקלאגט אויף אונזערע אייגענערדמע פעלן פון גוטס, פארפאסנדיג צו זען די געוואלדיגע חסדי ה' וואס נעמט אונז ארום.

פון היינט אן ווילן מיר דיר דאנקען און טאנצן פאר דיר יעדן טאג אויף די געוואלד פון עסן און באדרעפענישן וואס אונז פארמאגן, און אויפן חסד פון געזונט - צו אטעמען פרישע לופט, פרייוויליג אן קיין מאשינען.

און בלי נדר ועל איך זיך אפשטעלן יעדע שעה פאר א מינוט צו דאנקען אויפן פארבייגייענדיגע שעה און צו דיר אויסבעטן אויף מיין געזונט און אויף גאנץ בלל ישראל.

און יעצט ווען מיר זיצן אליינס, אפגעשיידט פון אלעמען מיט מורא פונעם מחלה, טוען מיר דורכמישן אונזער זכרון זיך צו דערמאנען אין אלע גוטס דייע מיט א געזאנג פון לויב צו דיר טאטע.

אב הרחמן, אצינד נאכן מקבל זיין צו פארבעסערן מייע וועגן און לעבנסשטייגער, טו איך דיר בעטן מיט א צובראכן הארץ: טאטע לייז מיך שוין אויס פון דער שרעקליכער מגפה, היט אונז אלע אפ פון איר - מיר, מייע עלטערן און גאנץ בלל ישראל. טייל אונז אפ פון די גוים, דערווייטער אונז פון זייערע וועגן און זיי מקים: "כי אתה ה' לבדך לבטח תושבינו" - אז דו וועלסט אונז איינזלין פארמאכטערדייט פון די צד השמאה, פון זייערע שמוץ און זינד גלייך ווי ביי מכת בכורות, און אזוי וועלן מיר זוכה זיין צו 'לבדך לבטח תושבינו' - צו זיצן פארזיכערטערדייט אן א מאנגעל פון געזונט, עסן אדער פרנסה.

אזוי אויך היט אונז אפ פון ווערן אנגעשטעקט פון אנדערע, און אז מיר זאלן ח"ו נישט אנשטעקן אנדערע הן בגשמיות - מיט קורונה, און הן ברוחניות - מיט עין הרע, קנאה אדער שנאה.

ליבער דערבארירדיגער טאטע, איך שריי אויס צו דיר האב שוין רחמנות, זע אונזער פיין און צעה, אונזער לייד און וויי, הייל אונז אויס און לייז אונז שוין אויס, כי באו מים עד נפש!!!

אנא, בייט די 'מחלות' צו 'מחולות' - טעגן פון פרייד און געזאנג, און היט אונז אפ פון 'מלחמות' (גוג ומגוג) און בלאז שוין דעם שופר של משיח, במהרה במינו אמן סלה.

רבנו של עולם מודה אני לפניך - איך דאנק און לויב דיר אויפן חסד וואס דו האסט מיר באשאפן מיין קערפער מיט גרויס קלוגשאפט און אין איר אריינגעבלאזן א ריינע ציכטיגע נשמה. שוין יארן לאנג וואס דו דערלעבסט אונז מיט אונזערע עלטערן, אונז שענקענדיג פרישע זיסע אטעמס טאג טעגליך אן אויפהער. און אפילו ס'געפינט זיך געפערליכע באקטעריעס און שרעקליכע מחלות אינעם לופט, אייביג אן קיין אויסנאם האסטו מיר געראטעוועט און פון מייע קרענק אויסגעהיילט.

אצינד האסטו יעצט אראפגעברענגט אויפן וועלט די שרעקליכע עפידעמיע מיטן נאמען 'קורונה', און די דאזיגע מחלה איז ווי א 'קעניג' פון אלע קרענק (קרוין - קורונה) און זי שרייט אויס צו אונז: נאר דער אויבערשטער געוועלטיגט. קוק נאר צו קיינער קען מיר נישט פארטייליגן, נישט די בעסטע דאקטוירים און נישט די מאכטפולסטער לענדער, און אזוי טוט זי דיר באקרוינען. און גלייך ווי א קעניג וואס ווארפט זיין קרוין אויף מענטשן און טוט זיי שרעדיגן כדי זיי זאלן אנערקענען אין אים, אזוי טוסטו אראפוארפן דיין קרוין - קורונה און קראנק מאכן די אנגעשטעקטע כדי אונז אויפצו-וועקן, און דווקא יעצט קענען מיר קלאר דערזען דייע פולע גוטס - אז דו ביסט דער 'מכלכל חיים בחסד' - אפילו אין די שווערע צייטן שפייזטו אונז מיט רחמנות און גענאדע.

אין אמת'ן ארזין ווייס איך אז די קורונה פאר זיך איז מאכטלאז, אזוי ווי ביי א קעניג וואס ער איז דער מיט מאכט און נישט זיין קרוין, און א יעדע מאל וואס מ'דערמאנט די מחלה דערמאנט מען דך, ווייל אונז אנערקענען אז ער איז דיין שליח, דיין טואונג.

און מיט דער מחלה ווילסטו אונז דערמאנען די אלע מאלן וואס דו האסט אונז געראטעוועט פון טויט, ווען אונז ער קערפער האט פארדייעט טאג טעגליך אן א צאל שלעכטע גערמעס (germs) און באקטעריעס, זיי ארויסשיקנדיג פון זיך - און דאס האסטו אונז מרמז געווען אין איר: 'קרא-נא' - 'רוף אויס צו מיר' גלייך ווי ביי דוד המלך וואס האט מתקן געווען די 100 'ברכות' - צו זוכן און טרעפן א הונדערט גוטס צו דאנקען אויף ב'משך דעם טאג מיט א בריעת 'ברך' פון דאנקבארקייט, און אזוי טאקע האט זיך אפגעשטעלט די מגפה אין זיינע צייטן. און דוד המלך ענדיגט תהילים - זיין ספר פון לויב צו דיר, מיטן גרעסטן חסד פון אלץ - "בל הנשמה תהלל קה" ווי חז"ל טייטשן: 'אויף יעדער איינציגער אטעם, דאנק אים' (על כל נשימה ונשימה הוי מודה לו).

יא! ליבער טאטע, פון היינט אן טוען מיר זיך אומקערן, אנהויבנדיג אנערקענען אין דייע גוטס, אטעמס און געזונט וואס דו האסט אונז באשאנקען, פון יעצט אן ועל איך שטענדיג אויפהייבן מייע אויגן מיט דאנקבארקייט דך צו זען און דאנקען.